

מסורת הש"ס

(א) [נדרטה ע], וסם [נמק],
(ב) [נדרטה יב], וסם [נמק],
(ג) [מס] ד"א פ"ח תוספתא
כ"ב פקדו ו"ד (ד) [מס],
כ"ב שם [מס],
(ה) [שם פ"ט], (ו) [דוגמתו]
[נקק] קד: וע"ש ובפס"י
שם ונדרתו כג, ונדרה
יט: ע"ש ובפס"י קב. ה"א
מנ רבי יוסף וכו' כולה
ר"י (ה"א), (ז) [תוספתא פ"ז]
[שם ע"ש], (ח) [ג"ל אחר
ד"א במלה], (ט) [ע"ש מ"ג,
י' בס"א], לקק.

הגהות הב"ח

(א) גם' לפניהם אלה
(כסלש) תו"מ וי"ב ס"א
שליש: (ב) רש"י ד"ה במר
וכו' דלשון תמורה הוא
האי טריפה כל"ל וזאת ד'
נמחק:

מוסף רש"י

וכי מכללא מאי. וי
אמר ליה תכללא תאי
גרעותא איכא דאמר ללו
כפידוש איתמר. (בבב
(ג.)

רבינו גרשום

לעלמו ואחרי כן נחנה לו והוא לא נעלו
ונמלל מחוקין לו טובה חסד: **חייסיים**
מכורים. חן שצרו לבלע המעשיות:
מכרה. כפינה רחבה שעוברין בה
את הנהר: **כמר** דשמוטה. בחילוף
שמוטה בחזקת שמוטה וחבירו בדבורות
(דף ג.) הוה עתכא דמזבין מרחב
לאתכא דמזבין כדנחא. ולי נראה לשון
ממורה הוא. (ו) דאי דערפס לאו
דוקא דערפס בשמוטה לא מחלפא
אלא כלומר ערפס שמוטה נמן לו כמר
דכשרה שמוטה: **ואשקייא מחרה מויגא**.
והעוד כמכא סבור שהין חי: **וי**
מכללא מאי. מכלל שני אי מתמר מכלל
אי צפירוס מה הא כללא שפיר שזמנין
ואחרי אשמעינן מגרש ללא צפירוס
לחמר ומה ש' לנו נגמגם כללא זה:
אמר ערפס הוא. איכא לימיר דלאו
משום נגיבות דעת איכא ערפס משום
דאשקייא גביה דע השחא: **אנפא**
חייא משמע. משום יקרא דידה איקדיק
שעבר על דבריו: **לא יסרבה**.
יפירי בו הואיל יודע שלא יעשה
משום דגונב דעתו להחיות לו טובה
בחסד כסבור שמן הלז משרבה לו
כן: **ולא יפסה לו די**. כל הכותיות
מגופות היו ושבא אדם חשוב אללו
מופת לו כיצת להשקותו שן חזק
ואם מכר חצית לחנוני שלמה ועדיין
היא אללו לא יפחחנה לאורח הבא לו
ותמלקלן יינה וזה יתפרסה מיד לחנוני
מפני שידע פו שאינו קר וגונב דשמו
חסד. לפי שזו כשר שהוא מלא: **דשמו**
בעינינן שילמוה כמה משום זה שזה
חזק כשל צריאה שמוטה: **חיס שמוטה**
כקבור שכל שמן ומזמן עליו אורחים
סוגר כמו יעקוביהו (ישעיה') **ש' עליהם**
כל אנו חבורנו ריפסה לנעור בבורות

(א) נראה דנ"ל אי תסדר ליה
שליטה לא גניב ליה לרעותיה
דבא מקוטט ניכר אלנ וכו'.

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צד.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י מ"ח המלכות
 המלכות המלכות
 ד וז"ל מ"י מ"ח מ"י
 סוף סוף סוף
 פא ב א מ"י מ"ח
 מלך דעות א
 ופסוק מלך מלך א
 ב סוף מלך מלך
 ח"מ מלך מלך
 לב ה ו מ"י מ"ח
 מלך א מ"י מ"ח
 דעות א מ"י מ"ח
 סוף סוף
 מלך א מ"י מ"ח
 נרמל א מ"י מ"ח
 ח"מ מ"י מ"ח
 מלך א מ"י מ"ח
 המלכות המלכות
 ד וז"ל מ"י מ"ח
 קמל מלך מלך
 סוף סוף

רבינו גרשום (הבבסר)

הבריות אלא מכלל
שעברא דאקדק כשיל
ספריה דרזא דארי
תרגומה טרפה כשיל
קפרא מרזא כפרא
מסיה שטרא
(3) אסר אתמר כשיל
מרהא קפרא אסר ודא
ארי דאקדק א ארי
לאבי תרגומה בר למור
ארי חזיתי דאקדק א
מאריזי קפרא כפרא
דאסור לנעב דעת הבריות
ארי דאקדק א ארי
אקדק לעצמה כשיל
דאב לעצמה אלא אלא
ארי דאב ליה ארי
לכא אנאקא חריא מסיה
לכא אשני מוגו אשני
נגול מסוי : דארי
בתקרבותה ארי אשני
לוי : דוינות : דאפסח
כוכב : ברזא : למור
הוא כסר הבריות דאקדק
ענד למחתי למרובי מדי
אסר אהובו כימיו אקדק
מסני כסני ארי ארי אסר
אבית אלא ארי אסר
א כשיל אבית ארי
חיות דרזא ענד ענד
שחזותי ענד חזית
אסר לוי אסר : כסני :
למור ארי אסר אסר
הוא ארי בר כסר דאקדק
אסר מסני אלא ארי לוי
ענד (חא) ארי אסר אסר
הוא ארי אסר בר כסר
ענד דענד : אסר אסר
כסני : למור אסר אסר
אסר אסר וחקל לוי כסר
כסני אסר : אסר : אסר
ההקשקש : אסר אסר
אסר אסר אסר : אסר :
בר ארי : אסר אסר
אסר אסר אסר אסר
אסר אסר אסר אסר
למלא ארי אסר : אסר :
אסר אסר אסר אסר
אסר אסר אסר אסר
אסר אסר אסר אסר

ממה טוב כשל בחשיבה:
ממי הסכנה. שמא נשכח
תחם ויטש הארץ בכשר
(תחם) ושכן צף על
פיה כלומר אין ומיטש
שמן על היין: הגיה
בפניהם כשלה ביצים.
כלומר פת כשלה ביצים.
שהוא עוקב פת כלומר
הוא תוסס: חתובה צריך
ליטול הימנה גיד השנה.
כלומר כיוון הדריך חתוב
סביר שישאל חברו שני
הנשה מנקרה ממנו ולא
טלנו: אחד מפני האנסין.
טבה ישראל ליתן לו יותר

חִתּוּבֵא רְעוּבֵד בּוֹכֵבִים מִיַּד יָדִיעַ. פִּרְשׁ נְקוּטָרִם דְּחִתּוּבֵא
דְּעוּבֵד בּוֹכֵבִים בִּינָךְ אִינוּ עָשִׂי כְּשֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁהוּא פּוֹרְעָה
בְּדַכְךְ שֶׁהִגִּיד מִינָהּ וְעַל דָּא סְמִיךְ רַבִּי נִשְׁלֹת יִכָּךְ עַל יָד עוֹבֵד בּוֹכֵבִים
לְחִתּוּבֵא וְלֹא עָשָׂה כִּי חִתּוּבֵא דְכִסְרָה הִיא אִם חִתּוּבֵא כְּדָר שִׁיִּשְׂרָאֵל

וחתכה אחר חטיטת גיד עכ"ל וחתמה
 דאס כן לוקמיה אף בשאין מכריזין
 ותחובה לא לידור ליה דלמא אחי
 לחדושי נישאל דכרן דחיתור דישאל
 מידע דיע לא יחוש ישראל הכא לקנותה
 שמה טרפה היא דאס כן למא פתחה
 ותחכה דרך ששושין כדי לטול הגיד
 וכן חימא דחייס ישראל שמה אחר
 נדע לו שהיא טרפה דא"כ מטעם זה
 נאסר בשולם ירך לחביו ע"י עובד
 כוכבים שמה מודמנה לעובד כוכבים
 ירך אחרת שלם נדע שישאל שהמה
 טרפה דע אחר שניטל גיד והחליפה
 בזה ח"ל דכתיב לא יחשיבין דלא
 שכיח שחזמן כן ליד עובד כוכבים אבל
 היכא דישאל שלם לעובד כוכבים חייס
 ישאל בתקום שאין מכריזין אע"פ
 שניטל גידה דלמא דלק"י שאלה לעובד
 כוכבים לפי שנדע לו שמה ניקר
 טרפה היא: **טרפה** הוא ויהבה
 ניהליה בשר דשחוטא. וא"כ לעולם
 אימא לך דמותר לגנוב דעמו של עובד
 כוכבים ואיפסד משום דלמא לו לעובד
 כוכבים שחוטא היא ואיכא למיגזר
 יתנה לו בפני ישראל ויקנה ממנו וי"ל
 דמ"מ איכא למידק מנייה לחסור לגנוב
 דעמו דאי שרי ליכא למיחש שמה יקנה
 ממנו ישראל דחוש דלגנוב דעמו של
 עובד כוכבים אומר כן:

ובדור מותר איני והא
יורה פתח לו חביות המכורות לחנוני אודועי אודועיה
ולא דחביב ליה לרב יהודה דבלאו הכי נמי פתוחי
אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש ולא ימלאנו
יש שם חבר עיר מותר ת"י ילא ימכור אדם לחבירו
ולא חיה שחוטת מפני ב' דברים א' מפני שמתעוהו וא'
אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה ומועשה
בית של יין ושמן צף על פיה והלך וזימן עליה אורחין
יין וחנק את עצמו ^(א) ואין האורחין רשאין ליתן ממה
של בעק"ב אא"כ נמלו רשות מבעק"ב ומועשה באחד
יורה ולא היה לו להניח לפניהם אלא ^(ב) כשלש ביצים
ל אחד מהן חלקו ונתנו לו וכן שני וכן שלישי כיון
שעוק א' בפיו ושנים בידו וכתבו ברקע ומת כיון
ונפלה וכתה אף הוא עלה לגג ונפל ומת א' אליעזר
גו' ג' נפשות מישראל ימאי קמ"ל דכולהו ר"א בן יעקב
לחבירו שלימה אינו צריך שיטול הימנה גיד הנשה
גיד הנשה ^(א) ובעובד כוכבים בין חתוכה ובין שלימה
נשה ומפני ב' דברים אמרו אין מוכרין נבילות וטרפות
מפני שמתעוהו ואחד שמא יחזור ומכרה לישראל
עובד כוכבים קח לי בדינך זה בשר מפני ב' דברים
אחד

סאד

כלומר שמא יעשה לו אונס לטבח ישראל ליתן לו יותר

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones